

Chcú viac Krista na školách

Biskupi navrhujú zvýšiť počet hodín náboženstva pre prvákov

Konferencia biskupov Slovenska požiadala ministerstvo školstva o návrat pred školskú reformu.

Katolícki biskupi sa tento týždeň stretli s premiérom Robertom Ficom a žiadali od neho obnovenie počtu vyučovacích hodín náboženstva na úroveň pred školskej reformy. Rovnakú požiadavku formulovali aj v liste, ktorý poslali ministerstvu školstva.

Biskupi zároveň vyzvali na zastavenie diskriminácie cirkevných škôl, ktoré dostávajú od štátu menej peňazí ako verejné školy. Ministerstvo zatiaľ list nedostalo, no vláda prisľúbila, že bude rokovať.

Aspoň jednu hodinu

Školská reforma, ktorú spustili v septembri, znížila vyučovanie náboženstva pre prvákov základných škôl z dovtedajšej jednej vyučovacej hodiny za týždeň na polovicu. Rovnako má znížiť počet hodín náboženstva dnešným piatom, ale až keď sa dostanú do deviateho ročníka, teda o štyri roky.

Katolícka cirkev podľa hovorca Konferencie biskupov Slovenska Jozefa Kováčika verí, že stav po zavedení reformy ide proti záujmom štátu. „Ten, kto prijíma náuku katolíckej cirkvi, nie je nepriateľom štátu, práve naopak. Preto považujeme školskú reformu za vážny krok, ktorý môže narušiť výchovu občanov tohto štátu,“ povedal Kováčik.

Školská reforma začiatkom školského roka zmenila vyučovanie len pre prvý ročník prvého stupňa a prvý ročník druhého stupňa základných škôl - platí teda pre súčasných prvákov a piatakov a pre prvákov stredných škôl. Ostatné ročníky pokračujú v starom systéme bez zmeny.

Ani voliteľné hodiny, z ktorých môže škola v prípade záujmu rodičov doplniť chýbajúce hodiny náboženstva, nepredstavuje podľa biskupov dostatočnú náhradu.

„Znova je tu systém tak trochu ako za komunizmu, keď sú vzdelá-

vacie procesy ponechávané na vôli alebo nevôli riaditeľov a zriaďovateľov škôl,“ povedal Kováčik.

Minister školstva podľa svojej hovorkyne Dany Špankovej list od biskupov ešte nedostal a je ochotný s katolíckou cirkvou o návrate k pôvodnému stavu pri vyučovaní náboženstva rokovať.

Školy učia bez zmeny

Na otázku, či je počet hodín náboženstva v súčasnosti podľa ministra dostatočný, Španková odpovedala, že školská reforma počet hodín zredukovala, no školy dostali zároveň možnosť počet hodín zvýšiť podľa vlastných potrieb a záujmu žiakov a rodičov.

Miniprieskum SME medzi riaditeľmi škôl ukázal, že mnohé zo základných škôl tak aj urobili a prvákom namiesto jednej vyučovacej hodiny za dva týždne ponechali na náboženstvo jednu celú vyučovaciu hodinu každý týždeň.

„U nás sa nič nezmenilo. Deti majú opäť možnosť zvoliť si etickú výchovu alebo náboženstvo, pričom absolvujú jednu hodinu do týždňa,“ hovorí Mária Országová, zástupkyňa riaditeľa Základnej školy na Nevádzovej ulici v Bratislave.

Viacere školy učia rovnako. Napriek tomu sú cirkevní predstavitelia presvedčení, že ide o príliš vážne rozhodnutie na to, aby sa ponechávalo na dobrej vôli riaditeľov škôl.

„Isteže by rodina mala byť základom na výchovu detí k viere. My si však myslíme, že vychovávať deti k viere bez informácií nie je možné, a preto by mala náboženská výchova prebiehať aj vo vzdelávacích inštitúciách,“ povedal Kováčik.

Pre cirkev by bol podľa neho ideálny stav pred školskej reformy, teda jedna vyučovacia hodina náboženstva pre každý ročník základnej školy a pre prvé dva ročníky stredných škôl.

Martina Kováčová
SME, 8.11.2008

Predseda KBS

František Tondra vyzýva na upokojenie vzťahov medzi Slovenskom a Maďarskom

Predseda Konferencie biskupov Slovenska František Tondra vyzýva na upokojenie vzťahov medzi Slovenskom a Maďarskom. Apeľuje na všetkých ľudí dobrej vôle, aby každý svojim dielom prispel k vzájomnému porozumeniu medzi národmi a aby sa dištancovali od akýchkoľvek prejavov extrémizmu.

Rádio Slovensko, 12:00, 7.10.2008

Postavia srdce univerzity

RUŽOMBEROK - Knižnicu približne za 300 miliónov korún (9, 96 milióna eur) plánuje v Ružomberku postaviť Katolícka univerzita. Peniaze na výstavbu dostane škola z eurofondov.

Stavebné práce začnú na jar 2010 a do dvoch rokov by mali stavbu dokončiť.

Univerzitnú knižnicu postavia neďaleko filozofickej fakulty, na mieste starej ubytovne, ktorú zbúrajú. Súčasťou knižnice bude archív, priestory na výstavy, spoločenskú a kultúrnu činnosť školy. Univerzitná knižnica sa má stať „srdcom“ všetkých fakúlt. (tasr)

Plus jeden deň, 12.11.2008

Myslia na bezdomovcov

PREŠOV - Počas zimy prešovskí bezdomovci môžu nájsť útočisko na adrese Pod Táborom 33 v útulku Archa. Môžu sem prísť denne do 22. 00 hodiny, za asistencie polície aj počas celej noci. Podmienkou je, aby neboli opití a dodržiavali poriadok. Sociálne zariadenie prevádzkuje Gréckokatolícka diecézna charita. (sita)

Plus jeden deň, 10.11.2008

Bitka mníchov pri Božom hrobe

Jedno z najposvätejších miest kresťanstva Chrám božieho hrobu v Jeruzaleme dnes zažil nedôstojný incident. Priamo v chráme sa pobili arménski a grécki mnísi. Tiekla dokonca aj krv. Bitka sa skončila modrinami a monoklami na oboch stranách.

Arménski ortodoxní mnísi sa v chráme pripravovali na slávnostnú procesiu. Grécki ortodoxní mnísi chceli byť počas nej vnútri. To sa ale Arménom nepáčilo a začala sa bitka.

grécky mních: „Aj počas arménskej procesie máme právo byť pri Božom hrobe.“

arménsky mních: „Keď máme procesie, Gréci nemajú vnútri čo hľadať.“

Bitkárom v tej chvíli vôbec neprekážalo, že sú na posvätnom mieste, kde podľa biblie pochovali Ježiša a kde vstal z mŕtvych.

arménsky mních: „Gréci nás zastavili a chceli nám zabrániť v procesii.“

grécky mních: „Zozadu ma takto niekto udrel a rozbil mi okuliare. Od toho mám škrabance.“

Mníchov bitkárov oddelila od seba až jeruzalemská polícia. Z každej bojujúcej strany zatkla po jednom mužovi. **Eubica Pilzová**

TV Markíza, 19:00,

Výzva na pokoj

Predseda Konferencie biskupov Slovenska František Tondra vyzýva všetkých ľudí dobrej vôle, aby každý svojím dielom prispel k vzájomnému porozumeniu medzi národmi Slovenskej a Maďarskej republiky a aby sa dištancovali od akýchkoľvek prejavov extrémizmu. „S narastajúcimi obavami sledujem vyhrotené vzťahy medzi

oboma národmi, „ uviedol Tondra v stanovisku, ktoré agentúre SITA poskytla Tlačová kancelária Konferencie biskupov Slovenska.

Medzi SR a MR vzrástlo napätie po sobotňajšom futbalovom zápase v Dunajskej Strede, na ktorom zasiahla polícia proti fanúšikom domácich.

Šport, 8.11.2008

Farár udrel dieťa tak, že mu vyskočila sánka

Domaňovský farár spôsobil 12-ročnému miništrantovi, zdravotné problémy. Biskup tvrdí, že je to dobrý a zásadový kňaz.

Pred rannou omšou v sakristii domaňovského kostola (okres Levoča) udrel farár dieťa. Chlapec má poškodenú sánku a problém s prijímaním potravy. Farár priznal, že chlapca udrel po tvári.

Miestny farár Dávidovi vyčítal, že neprišiel miništrovať pred pár dňami. Chlapec mu oponoval, že nemal službu. Nasledovalo kmásanie za svet a vlasy a nakoniec úder do tváre, ktorý spôsobil 12-ročnému školákovi, navyše astmatikovi, vážne zdravotné problémy. Incident sa stal pred dvoma svedkami - kostolníkom a iným miništrantom.

Magdaléna Topolyová sa pri rozhovore nezdržala plaču. Jej 12-ročný syn sa stále sťažuje na bolesti hlavy a nemôže prijímať potravu. „Chlapec mal celý deň bolesti, až večer sa mi priznal, čo mu kňaz urobil,“ vysvetlila

nám. Okamžite navštívili lekára, matka vec oznámila aj na policii.

Domaňovský farár sa odmietol vyjadriť. To, že chlapca udrel, priznal aj pred spišským biskupom Františkom Tondrom. „Písomne sa priznal, že chlapec ho hneval, bol rozčúlený, dal mu po líci a chytil ho za pačesy,“ povedal biskup Tondra.

„Je to dobrý a zásadový kňaz, ktorý si potrpí na disciplínu a žiada poriadok. Keď to ľudia nerešpektujú, sú potom z toho spory,“ dodal. Priznal však, že na tohto kňaza sa u biskupa sťažovali aj veriaci z jeho predchádzajúcich pôsobísk.

„Chlapca udrel ľavou rukou do pravej strany tváre tak, že mu vyskočila sánka. Odytedy sa chlapec sťažuje na bolesti hlavy a tváre,“ upresnila Magdaléna Fečová, prešovská krajská policajná hovorkyňa. Polícia prípad zatiaľ prešetruje ako priestupok.

Erika Karasová

Vymlátiť diabla

Šaolinskí mnísi sú minulosť. Ak svoje sily spoja grécki mnísi, ktorí mali cez víkend v jeruzalemskom chráme hromadnú fěrovku s Arménmi, a domaňovský farár, čo dislokoval sánku dvanásťročnému chlapcovi, budúcnosť bude patriť kresťanským bojovým umeniam. Cirkevná vrchnosť správne vynuťovala, že na oslovenie mládeže skazenej počítačovými hrami a hip-hopom už nestačí gospelová hitparáda Poltón nabitá kapucínskym punkom a saleziánskym popom a mladých si treba získať akčnejším prístupom. No rozhodnutie obhajovať dospelého chlapa, pre ktorého ľavačku teraz nemôže dieťa poriadne jesť, je predsa len priveľa. „Je to

dobrý a zásadový kňaz, ktorý si potrpí na disciplínu a žiada poriadok. Keď to ľudia nerešpektujú, sú z toho problémy,“ povedal biskup Tondra o farárovi, ktorý udrel chlapca pred údajné zameškanie miništrantských povinností. Ak nerešpektovanie kňaza privedie astmatického miništranta k takýmto následkom, čo sa deje, ak náhodou zdravý dospelák nerešpektujete samotného biskupa? Mike Tyson z neho príde vymlátiť život? Takto si rieši problémy s bezbrannými ovečkami cirkev založená na láske k bližnému a odpúšťaní?

Disciplína vždy patrila medzi základné piliere organizovaného náboženstva. Cirkev si preto ako prvá má

spraviť poriadok s človekom, ktorý porušuje v našej spoločnosti všeobecne prijímané pravidlo, že cudzie deti sa nebijú. Nesmú ich biť učitelia, po novom ich nemôžu biť ani vychovávateľa v detskom domove. Súdci podľa jej nešťastnej reakcie patrí aj matka zbitého dieťaťa k tým, čo veria, že by na bitie nemal mať právo ani kňaz. Opak si zrejme myslí len „dobrý a zásadový“ kňaz a cirkev, ktorá sa s jeho dobrými zásadami stotožňuje. Katolícka cirkev žiada viac hodín náboženstva na školách. Ak im vyhovejú, ako vhodnú alternatívu by nemali zaviesť etiku, ale kung-fu alebo gréckorímske zápasy. **Lukáš Fila, SME, 11.11.2008**

Testy nepotvrdili pravosť Tisových kostí

NITRA - Jozef Tiso má už dva hroby. V Bratislave, na Martinskú cintorínu, a najnovšie aj v krypte Nitrianskeho hradu. Stále však nie je isté, či sú uložené kosti pravé. Ani genetické testy totiž nepriniesli jasný dôkaz.

Skúšky DNA urobila viedenská spoločnosť Confidence DNA-Analysen. Jednu z údajných Tisových kostí skúmala vedúca laboratória Susanne Haasová. „Porovnávali sme materiál z prinesenej kosti so vzorkou muža, ktorý mal byť synovcom nebohého. Analýzu sme robili na chromozóme Y, ktorý sa prenáša iba po priamej mužskej línii. Testy nepotvrdili, ale ani nevylúčili, žeby boli v príbuzenskom vzťahu.“

Konferencia biskupov Slovenska pred týždňom tvrdila, že genetické testy ukázali takmer úplnú zhodu - 99,9 percenta. Haasová to odmieta.

„Nič také sa v našej správe nepíše. Zhodu sme našli len v deviatich zo šestnástich porovnávaných prvkov. To je málo na potvrdenie príbuzenstva.“

Vedci mali dokazovanie sťažené. „Materiál bol už vo veľmi zlom stave. Bol uložený v zemi niekoľko desaťročí, čo ho znehodnotilo. Zhoda by sa mohla dokázať len vtedy, ak by sme dostali niečo, čo by bolo viac zachované. Napríklad zub, ten je odolnejší ako kosť,“ dodala Haasová.

Zvyšky kostry, ktoré mali patriť Jozefovi Tisovi, vykopali jeho prívrženci vlni na Martinskú cintorínu na mies-

te, kde mal byť prezident prvej Slovenskej republiky pochovaný.

Väčšina z nájdených kostí sa premiestnila do Nitry, v ktorej Tiso pôsobil 37 rokov v rôznych cirkevných službách. Do bratislavského robu sa vrátila len časť. „Osobne som ich tam vložil. Boli v urne,“ prezradil majiteľ hrobu Stanislav Pánis, ktorý je tiež predsedom Slovenskej národnej jednoty.

Pánisovi stačí namiesto vedeckých dôkazov viera. „Vždy som bol presvedčený o tom, že tam leží prezident Tiso. Potvrdili mi to viacerí svedkovia, mnohí dnes už

nežijú.“ Biskupský úrad v Nitre sa k pravosti pochovaných ostatkov nevyjadril. O ich uloženie do hradnej krypty požiadala Tisova rodina.

„K tomuto kroku sa pristúpilo, aby sa predišlo ich prípadnému zneucteniu a z dôvodu, že vzhľadom na vtedajšiu situáciu mu nebolo dopriate pochovanie podľa platných cirkevných predpisov,“ píše sa v stanovisku biskupstva.

Krypta bola pre verejnosť otvorená do soboty 8. novembra. Najbližšie ju sprístupnia opäť až o rok, začiatkom novembra na Sviatok všetkých svätých.

Schádza sa do nej po strmom schodisku, steny osvetľujú len sviečky. Na tabuliach je niekoľko mien, nápis Jozef Tiso by však zvedavci hľadali márne. Tá časť, kde by mal byť pochovaný, prístupná nie je.

Andrej Barát
PRAVDA, 10.11.2008

OZVÚ SA V NEDEĽU

Štefan a Barbora sa po piatich mesiacoch vrátili do Trnavy

Čaká sa na ich prvé zvonenie!

Zvony z Dómu svätého Mikuláša v Trnave, dvojtonový Barboru a takmer tonového Štefana, vytiahol žeriav na lane naspäť do južnej veže chrámu. Od júna boli v Holandsku, kde ich opravovali. Historický moment si nedala ujst' tisícka Trnavčanov, ktorá odprevádzala zvony do veže potleskom.

Väčšiu Barboru a menšieho Štefana opravili v zvonolejárskej dielni Petra Rudolfa Manouška v Holandsku za 2, 2 milióna korún (73 026 eur). Barbora praskla a pri Štefanovi to hrozilo tiež, keďže mal oslabené steny. Zvony zacelili, dali

im nové srdcia a za zvuku fanfár ich vyviezli žeriavom naspäť do veže. Ešte predtým ich vysvätil trnavský arcibiskup Ján Sokol úderom kladiva. Keďže dvíhanie zvonov sa vidí raz za niekoľko storočí, Trnavčania sa zišli v hojnom počte pri dome, aby si tento historický moment zvečnili na fotkách či videozáznamoch. „Je to veľmi dojemné.“

Teším sa, keď konečne zazvonia. Tieto zvony mali zo všetkých trnavských najkrajší hlas, „hovorí Mária. Na zvony nečakali päť mesiacov iba Trnavčania, ale tiež tretí a najväčší zvon z veže - Mikuláš.

Všetky tri sa rozozvučia v nedeľu.

MIRIAM MARTIŠKOVÁ
Plus jeden deň, 8.11.2008

Byt vydal dôkaz

o pivniciach pre mŕtvolu

BERLÍN (ČTK, REUTERS, čap) - Spomienkam na nacistické peklo pribudol významný dôkaz. Pri vypratávaní jedného bytu v Berlíne sa našli pôvodné stavebné plány osviečimského koncentráku, v ktorom zahynulo najmenej 1,1 milióna ľudí. O náleze napísal nemecký denník Bild. Kto byt vlastnil a dokumenty našiel, noviny neuviedli.

Plány pochádzajú z rokov 1941 - 1943, je ich 28 a v mierke 1 : 100. Nachádzajú sa na nich podpisy čelných esesákov a pečiatky riaditeľstva Waffen-SS a polície pre výstavbu. Na jednom z dokumentov, ktorý Bild uverejnil, je napríklad plynová komora s rozmermi 11,66 a 11,20 metra. Datovaný je 8. novembra 1941. Ďalšie plány zobrazujú kremačné pece s nápisom „Leichenkeller“, čiže doslova pivnica pre mŕtvolu. Riaditeľ spolkového archívu Hans-Dieter Kreikamp označil nález za mimoriadne dôležitý - plány zapadajú do mozaiky systémovej prípravy na vyhladzovanie Židov, ako aj ďalších ľudí, ktorí v Osviečime prišli o život. Denník Bild podotkol, že zverejnené dokumenty jasne vypovedajú o tom, že každý, kto sa podieľal na nákresoch a výstavbe koncentráku, musel vedieť, že je určený na masové vyvražďovanie.

Israel Gutman, popredný historik, ktorý sa zaoberá holokaustom, ocenil, že noviny publikovali toto otrasné dobové svedectvo: „Plány síce neprezrádzajú nič nové, čo by sme z faktografie nepoznali, znamenajú však veľký argument proti tým, ktorí popierajú vyhladzovanie Židov. Za podstatné považujem, že Bild, ktorý má vysoký predaj výtlačkov, dokumenty ukázal čitateľom“ povedal pre internetový portál ynetnews.

Správa o osviečimských nákresoch sa objavila v čase, keď si svet pripomína 70. výročie Kristáľovej noci v Nemecku. V noci z 9. na 10. novembra 1938 stúpenci nacizmu vypaľovali synagógy, ničili obchody patriace Židom, pričom 91 týchto osôb zabili.

Tragédiu včera dôrazne odsúdila nemecká kancelárka Angela Merkelová.

V rovnakom duchu sa vyslovil aj z Nemecka pochádzajúci pápež Benedikt XVI.

PRAVDA, 10.11.2008

Ved' nebud' me tmári!

Stiahnutím národného programu došlo k tomu, čo predseda Fico označil za principiálne zlé: Smer ustúpil od „moderných pohľadov“ a vyhovel cirkvi.

Premiér a minister kultúry sa vo štvrtok so slovenskými biskupmi dohodli, že Národným programom ochrany sexuálneho a reprodukčného zdravia sa vláda už zaoberať nebude. Z meritórneho hľadiska je dohoda krokom späť a z hľadiska politického predstavuje ďalšiu stratu tváre najsilnejšej vládnej strany.

Uznesenie, že slovenská vláda prijme národný program tohto druhu, má už päť rokov, lebo ho schválila druhá Dzurindova vláda. Nebola to jej iniciatíva, pretože iba plnila to, s čím už v roku 1995 prišla Svetová zdravotnícka organizácia. Tá členské štáty požiadala, aby „vypracovali a zaviedli programy sexuálneho a reprodukčného zdravia“. Programy mali odstraňovať alebo aspoň zmierniť všetko, čo sexuálnemu i reprodukčnému zdraviu škodí.

Slovenský národný program neobsahoval nič iné len to, čo odporúča Svetová zdravotnícka organizácia a čo je známe ako európska regionálna stratégia pre 51 štátov Európy. Preto v apríli tohto roku, keď sa program dostal na rokovanie vlády, premiér Fico vyhlásil, že nechápe odpor proti predloženému návrhu, lebo v ňom nevidí žiadny posun v porovnaní s „existujúcim právnym stavom“.

Predseda vlády vtedy zjavne nechápal odpor, ktorý programu kládla Konferencia biskupov Slovenska. Tá svoje odmietavé stanovisko vyjadrila v piatich bodoch. Podľa nej program vnucuje slovenskej spoločnosti permisívnu a individualistickú etiku, deformuje výchovu mládeže k rodinným hodnotám, nerieši skutočné problémy spoločnosti a nerešpektuje právo rodičov na výchovu svojich detí.

Záver biskupov znel: „Program je vcelku i v jednotlivostiach v príkrom rozpore s morálnym učením Magistéria Katolíckej cirkvi.“ Preto žiadali, aby vláda návrh z rokovania stiahla.

Predseda vlády vtedy nielen im, ale všetkým dôkladne vysvetlil, prečo „tento materiál musí byť predmetom rokovania vlády“. Musí

byť predovšetkým z toho dôvodu, že obsahuje „konkrétne moderné, normálne opatrenia tak, ako sa prijímajú v iných krajinách“. Musí byť aj preto, lebo „Smer - SD je sociálnodemokratická politická strana a sú určité hodnoty, ktoré budeme chcieť presadzovať v reálnej politike“. Robert Fico napokon vyhlásil: „Principiálne by bolo zlé, keby Smer - SD ustupoval od moderného ponímania a moderných pohľadov na sexuálnu výchovu a na veci, ktoré sú okolo nás.“

Dohoda, že vláda Národný program ochrany sexuálneho a re-

produkčného zdravia neprijme, znamená, že Smer a jeho predseda rezignovali na opatrenia, ktoré pred pol rokom považovali za normálne. Rezignovali na hodnoty strany, ktoré chceli presadzovať. Stiahnutím národného programu došlo k tomu, čo Fico označil za principiálne zlé: Smer ustúpil od „moderných pohľadov“ a vyhovel cirkvi.

Premiér v apríli ukončil výklad svojho stanoviska k národnému programu jasnou výzvou: „Ved' nebud' me tmári!“ V novembri vieme, že vlastnej výzve nepodľahol.

Marián Leško, SME, 8.11.2008

„Ved' nebud' me tmári“ (8. 11.)

Rozhodnutie, že sa vláda nateraz nebude zaoberať Národným programom pre reprodukčné a sexuálne zdravie, je dobrou správou. Podstatou problému nie je zmena názoru Roberta Fica, ale obsah spomínaného dokumentu. Marián Leško tvrdí, že „programy mali odstraňovať alebo aspoň zmierniť všetko, čo sexuálnemu alebo reprodukčnému zdraviu škodí“. Je vhodné pripomenúť si, prečo je pre katolícku cirkev neprijateľný.

Národný program vymenúva dve priority: čo najrozšírenejšia antikoncepcia a dostupné interrupcie. Starostlivosť o matky a deti, i všetko ostatné nasleduje až potom. Na jednej strane sa stále omieľa, že počet potratov klesá, preto nie je dôvod na ich zákaz. Skúsenosti zo zahraničia ukazujú, že masívne rozšírenie antikoncepcie podporuje nezodpovedné sexuálne správanie. V konečnom dôsledku sa teda počet interrupcií zvýši. Antikoncepcia a potraty sú o biznise. Národný program umožňuje, aby ich aspoň čiastočne hradil štát. Preto sa navrhuje, aby sa antikoncepcia chápala ako liek. Je plodnosť choroba, že ju treba „liečiť“?

Jedným z cieľov národného plánu je „zabezpečenie finančnej dostupnosti výkonu UPT pre ženy zo sociálne slabších vrstiev“. Podľa úradníkov bude lepšie, ak ženy zaplatíme lekára, ktorý potrat vykoná. V návrhu sa uvádza, že treba zabezpečiť službu „medikamentózneho prerušenia gravidity“, čím sa myslí abortívna antikoncepcia RU 486. V spojení s tabletkou si osobitne

všimnime pasáž: „Možnosť vykonávať interrupciu medikamentóznym spôsobom, ktorý je pre ženu šetrnejší a nevyžaduje chirurgickú intervenciu, stroskotala na neochote zaregistrovať antagonistu progesterónu RU486 v SR, najmä vďaka iniciatívam ideologických odporcov v predchádzajúcich volebných obdobiach.“

Podľa národného plánu štát má vytvoriť tzv. „minimum sexuálnej gramotnosti“, ktorého súčasťou majú byť aj „možnosti a nástroje plánovaného rodičovstva“. Čo je však najzávažnejšie, sexuálna výchova už nemá byť doménou rodiny, ale štátu a povinná pre všetkých žiakov základných škôl. Takáto požiadavka je v rozpore s medzinárodnou zmluvou so Svätou Stolicou o katolíckej výchove a vzdelávaní, kde sa v článku I., bode 7 píše: „Slovenská republika nebude požadovať, aby katolícke školy uskutočňovali také výchovné a vzdelávacie programy, ktoré nezodpovedajú katolíckej výchove a vzdelávaniu.“

Ak by sa Národný program začal realizovať, podporil by nereprodukciu a pohlavné choroby. Vzhľadom na prvé dve priority je vyslovene antirodinný. Môžeme polemizovať o úmysloch premiéra. Výsledok je však krokom vpred. Katolícka cirkev neodmieta diskusiu o národnom pláne. Nech je to však dokument, ktorý rešpektuje slobodu svedomia a spolu s výsledkami vied aj kresťanskú etiku.

Anton Ziolkovský
SME, 11.11.2008

Program sexuálneho zdravia sa odkladá

Sexuálna výchova na školách ako samostatný predmet zatiaľ nebude. Ministerstvo zdravotníctva totiž stiahlo materiál, ktorý odporúčal jej zavedenie. Katolíckym biskupom to oznámil premiér Robert Fico. Spoločnosť pre plánované rodičovstvo tvrdí, že slovenská vláda ustúpila cirkvi.

Národný program mal sprístupniť antikoncepciu, interrupcie v chudobných regiónoch Slovenska, či zaviesť rozšírenú sexuálnu výchovu na školách. Tá sa zatiaľ vyučuje len v rámci iných predmetov.

(Začiatok archívneho záznamu z relácie TN, 2.4.2008)

Ivan Valentovič, bývalý minister zdravotníctva: „Čoraz viac mladých ľudí teda nielen rozmýšľa o sexe, ale ho aj intenzívne prežíva.“

(Koniec archívneho záznamu z relácie TN, 2.4.2008)

Ministerstvo zdravotníctva si ešte na začiatku tohto roka za národným programom stálo. Dnes to už nie je pravda.

Zuzana Čizmaríková, hovorkyňa ministerstva zdravotníctva: „Ministerstvo zdravotníctva sa naozaj rozhodlo vypracovať taký program, ktorý bude priechodný pre všetky kategórie.“

Telefonuje Oľga Pietruchová, Spoločnosť pre plánované rodičovstvo: „To vlastne len oddiaľuje prijatie nejakých účinnejších opatrení a aj čo sa týka nejakej objektívnej sexuálnej výchovy.“

Ministerstvo zdravotníctva zatiaľ nevie o čom nový program bude. Chce ale kompromis, ktorý vyhovie lekárom, cirkvi, občianskym združeniam aj ministerstvu školstva. Opäť sa otvorí aj otázka sexuálnej výchovy ako samostatného predmetu, ktorý rezort školstva stále odmieta.

Jozef Kováčik, hovorca Konferencie biskupov Slovenska: „Katolícka cirkev vyjadрила ochotu od začiatku spolupracovať na materiáli, ktorý povedie ku kvalitným informáciám, kvalifikovaným pre mladých ľudí, aby sa správali zodpovedne práve v sexuálnej oblasti.“

Spoločnosť pre plánované rodičovstvo tvrdí, že aj pôvodná verzia programu ponúkala opatrenia, ktoré sú štandardné vo vyspelých krajinách. To, že sa návrh zas odkladá si vysvetľujú po svojom.

Stále nie je isté, či v Nitre pochovali naozaj Tisa

Cirkev hovorí, že má dost informácií na to, aby tvrdila, že pochovala Tisove pozostatky. Testy DNA však nepotvrdili.

Keď cirkev pred Sviatkom všetkých svätých oznámila, že pochovala pozostatky prezidenta slovenského štátu Jozefa Tisa na nitrianskom biskupskom úrade, mnohé médiá správu pochopili, že tak spravili na základe testov analýzy DNA jeho pozostatkov.

Priaznivci Tisa testy nechali spraviť vo vienském laboratóriu. „Podľa našich zistení ide na 99,9 percenta o telo zosnulého pána prezidenta,“ tvrdil hovorca Konferencie biskupov Slovenska Jozef Kováčik.

Laboratórium vo Viedni však týždenníku Plus 7 dní aj denníku Pravda potvrdilo, že testy DNA nepotvrdili, že ide o Tisa. Kováčik dnes hovorí, že nikdy netvrdil, že vychádza z testov DNA. Cirkev má podľa neho dost svojich indícií, podľa ktorých došla k presvedčeniu, že ide o Tisa.

Vykopané osobné veci

Asi pred rokom priaznivci Tisa vykopali jeho hrob, aby mohli pozostatky poslať na expertízu. Pri exhumácii vraj našli v hrobe jeho osobné veci - puzdro na okuliare a ruženec. Marián Grach z pohrebničníctva Marianum bol pri tom, hoci odbiehal, lebo mal aj inú prácu. Vytiahnutie osobných vecí priamo nevidel. Jeden muž podľa neho vošiel do vykopanej jamy a vyniesol odtiaľ už zabalené veci v obrúsku. Nevylučuje, že ich tam mohol podhodiť.

Cirkev niečo také odmieta. Kováčik si je istý, že predmety boli v hrobe. Zároveň tvrdí, že ak tam boli aj pozostatky nejakého tela, je veľmi pravdepodobné, že išlo o Tisa.

Šéf pohrebničníctva Miloslav Hrádek sa od svojich predchodcov dopočul, že Tisa kedysi vykopali a spopolnili v Brne. Kováčik tvrdí, že tieto informácie šírila Štátna bezpečnosť.

„Nepredpokladám, že by tam eštebáci pochovali niekoho iného a dali

tam jeho veci,“ povedal Kováčik. Cirkvi tieto indície stačili.

Test nevyšiel

Laboratórium vo Viedni porovnávalo kosti nájdené v hrobe s DNA Tisovho synovca.

Štandardný test skúma spoločné znaky DNA v šestnástich bodoch. Ak sú čo i len tri znaky nezhodné, znalec podľa súdnej znalkyne z oblasti genetiky Evy Ferákovéj vyhlási, že nejde o príbuzných. Normálne by mali byť zhodné všetky znaky, ale experti pripúšťajú, že v dvoch prípadoch môže genetický materiál zmutovať a zmeniť sa.

Viedenské laboratórium potvrdilo zhodu v deviatich prípadoch. Vo zvyšných siedmich nezistilo nič, lebo materiál bol nepoužiteľný.

Podľa Ferákovéj to nič neznamená, ani žiadnu pravdepodobnosť. Môže sa stať, že niekto má trinásť zhodných znakov a tri nezhodné a už nejde o príbuzných. Kľúčové je kritérium nezhody a nie zhody.

Cirkev tvrdí, že Tisa pochovali do hrobky kanonikov, lebo má na to právo podľa cirkevných zákonov. Jeho synovec Štefan Valo je riaditeľom biskupského úradu v Nitre, kde pozostatky uložili. Podľa Kováčika pochovaním nehodnotia jeho život.

Od popravy k pochovaniu

Jozefa Tisa popravili v apríli 1947 obesením.

Podľa niektorých informácií Tisa najprv pochovali a neskôr ho dali komunisti vykopať a spopolniť v krematóriu v Brne.

V roku 2007 dali jeho priaznivci otvoriť za komunizmu neoznačený hrob a tvrdia, že v ňom našli jeho osobné veci a kosti.

Testy DNA v lete 2008 nepotvrdili, že je v hrobe Tiso, ani to nevyvrátili. Materiál bol starý a ťažko sa skúmal.

V októbri cirkev Tisa oficiálne pochovala v Nitre.

Monika Tódová
SME, 11.11.2008

Telefonuje Oľga Pietruchová, Spoločnosť pre plánované rodičovstvo: „Predseda vlády vymenil práva žien za podporu cirkvi jeho programu.“

Braňo Ondruš, tlačové oddelenie Úradu vlády SR: „Predseda vlády odmieta akékoľvek podozre-

nia z toho, že obchoduje s KBS.“

Termín, kedy bude pripravený nový národný program, sme sa dnes na ministerstve nedozvedeli. Zatiaľ nie sú dohodnuté ani prvé rokovania.

Andrea Šprochová
TV Markíza, 10.11.2008

Dobro pre iných - na náš účet

Náboženstvá podľa koncepcie náboženskej prosociálnosti podporujú konanie, ktoré prospieva iným ľuďom, hoci konajúcu prináša náklady.

Prosociálnosť výslovne prikazujú posvätné texty všetkých veľkých náboženstiev. Úlohu náboženstva v kultúrnom posilňovaní súdržnosti a spolupráce v skupinách zdôrazňujú i sociálne vedy. Má však temnú stránku, lebo vnútroskupinové posilnenie neraz vedie k antagonizmu navonok a konfliktom s inými skupinami.

Je prosociálnosť daná?

Vnútroskupinovú prosociálnosť náboženstva berieme ako danú. Poznáme ju zo života a na vzťah sebadeklarovaného náboženského založenia a prosociálnosti poukazujú aj prieskumy verejnej mienky, vrátane sociologickejšie orientovaných. Čo na to prísne vedecké pozorovania?

Odhaliť, že väzba spirituality na skutočné prosociálne správanie je najzjavnejšia, ak ľuďom záleží na povesti. Umelé vyvolanie náboženského myslenia v skupine anonymných cudzincov znížilo klamanie a zvýšilo altruizmus.

Zbožnosť a dôvera

So zbožnosťou stúpa medziľudská dôvera. Kultúrna prítomnosť božských bytostí, zaujímavých sa o morálku ľudí, všade odráža početnosť skupiny. Kde už morálku neustráži rodina a klan, lebo je priveľa priamo nepríbuzných členov skupiny, pomôže „dohľad zhora“. Zvyšuje tiež šancu cudzích členov na slušné zaobchádzanie.

Britský spisovateľ Brian Aldiss (1925) vložil hrdinom svojho sci-fi románu Nonstop do úst pozdrav: „Priestor pre tvoje ego!“ Odpovedalo sa: „Na tvoj účet!“ Či už zámerne, alebo nie, Aldiss vystihol základ zladeného spoločenského života i prosociálnosti náboženstva.

V magazíne Science zhrnuli vznik a evolúciu prosociálnosti náboženstva Ara Norenzayan a Azim Shariff z Univerzity Britskej Kolumbie vo Vancouveri. (urb)

SME, 13.11.2008

Pápež Benedikt XVI. vyhlásil Dóm sv. Mikuláša v Trnave za Baziliku minor

Pápež Benedikt XVI. vyhlásil Dóm sv. Mikuláša v Trnave za Baziliku minor. Pre mesto to znamená priame spojenie s Vatikánom a vyššiu úroveň liturgických obradov. Arcibiskup Sokol vyhlásil baziliku zároveň za pútnické miesto. Práve v týchto dňoch sa pútnici môžu zúčastniť trnavskej novény, 9-dňovej pobožnosti, ktorá sa koná každý rok pri výročí plakania obrazu Panny Márie. Informuje Kristína Strapcová.

Pri príležitosti 300. výročia slzenia obrazu Panny Márie, ktorý údajne zachránil Trnavu pred morom, požiadal arcibiskup Sokol pápeža o udelenie titulu Bazilika minor. Dekrét o vymenovaní bude čítaný počas novény, ktorá trvá od 13. novembra.

Arcibiskup Ján Sokol: „Hneď v ten deň môžu získať veriaci plnomocné odpustky. Okrem toho tieto plnomocné odpustky môžu získať výročie posviacky chrámu, vo výročitý deň udelenia titulu Bazilika minor, potom raz v roku v ten deň ktorý určí biskup a potom raz

v roku v ten deň, ktorý si každý veriaci slobodne sám určí.“

Práve udeľovanie plnomocných odpustkov je privilegiom chrámov s titulom Bazilika minor. Okrem toho môže bazilika používať pápežský znak. Bazilika minor má aj zvláštne povinnosti.

Arcibiskup Ján Sokol: „Celá liturgia k tejto Bazilike minor má mať vyššiu úroveň ako v ktoromkoľvek kostole.“

Vďaka tomuto titulu bude aj tohtoročná novéna, výročie slzenia obrazu, v kostole výnimočná.

Arcibiskup Ján Sokol: „Keďže som ho vyhlásil tento kostol aj za pútnické miesto arcidiecézy trnavskej, tak budú napríklad púte zo všetkých okresov.“

Dóm sv. Mikuláša sa týmto stal iba druhou bazilikou západného Slovenska.

Arcibiskup Ján Sokol: „Treba poukazovať častejšie ľuďom, aby sa dostalo do povedomia, že toto je bazilika a nie obyčajný farský kostol.“

Rádio Regina, 18:00, 11.11.2008

Magistrát hlavného mesta v spolupráci s Bratislavskou arcidiecézou obohatili svätomartinské dni aj o duchovný rozmer

Magistrát hlavného mesta v spolupráci s bratislavskou arcidiecézou obohatili tohto roku svätomartinské dni aj o duchovný rozmer. Dozvedieť sa niečo viac o svätom Martinovi mohli návštevníci z prednášok a svätých omší, ktoré boli počas štyroch dní v Dóme svätého Martina. Súčasťou programu bol aj lampiónový sprievod, ktorým si patróna mesta pripomenuli aj tí najmenší.

V minulosti boli pre svätomartinské dni príznačné hodovania a jarmoky. Tento rok dominovala predovšetkým duchovná rovina. Zodpovedal tomu aj štvordňový program podujatia.

Natočené: Anna Dyttertová, námestníčka primátora Bratislavy: „V podstate sme doplnili tento sviatok mladého vína, ktorý sa v Bratislave už piaty rok slávi, o tento duchovný rozmer a spojili so sviatkami svätého Martina a tým vznikla úplne nová tradícia.“

V podvečer posledného dňa svätomartinských slávností sa Bratislavský hrad zaplnil tými najmenšími. Vyše 50 metrov dlhý lampiónový sprievod sa

premiestnil na zadné nádvorie hradu, kde na rodičov a deti čakal Martin na bielom koni, ktorý symbolicky odovzdal svoj plášť žobrákovi. Lampiónovým sprievodom si sviatok svätého Martina pripomenuli deti a mládež.

Natočené: Martin, Dúbravka: „Pekné to bolo, akurát ma mrzí, že vraj to organizovala nejaká nemecká škola, takže škoda, že to neorganizuje taktó Bratislava.“

Vyvrcholením svätomartinského tridua bola utorňajšia svätá omša celebriovaná bratislavským arcibiskupom monseigneurom Stanislavom Zvolenským. Vo svojej kázni vyzdvihol odkaz, ktorý po sebe zanechal svätý Martin.

Natočené: Darina, Staré Mesto: „No dáva to takú silu do života, takú vieru v dobro.“

Tento rok to bolo vôbec po prvýkrát čo svätomartinské dni dostali aj duchovný rozmer. Bratislava v spolupráci s bratislavskou arcidiecézou plánuje zaradiť svätomartinské triduum do programu aj v ďalších rokoch.

TV Bratislava, 18:00, 12.11.2008

Panna Mária Trnavská slzila pred 300 rokmi

TRNAVA (ma) - Už tri storočia má Trnava čierne na bielom, že obraz Panny Márie Trnavskej vo farskom Kostole sv. Mikuláša nie je obyčajný. Cirkevný súd po dôkladnom vypočutí vyše troch desiatok svedkov konštatoval, že Panna Mária z obrazu v lete roku 1708 tri razy slzila. Ostrihomský arcibiskup a kardinál Kristián August na to koncom roka reagoval listom, v ktorom obraz po preskúmaní dôkazov označil za zázračný.

O dva roky neskôr sa k zázračnému obrazu prihlásila aj trnavská radnica. Mestská rada sa po ničivej morovej epidémii zaviazala uctievať si obraz vždy pred 21. novembrom. Práve Panna Mária z obrazu mala podľa radných zastaviť mor.

V nasledujúcich rokoch sa v Trnave naozaj každoročne konali rôzne slávnosti pri obraze Panny Márie Trnavskej, od roku 1944 je ňou deväťdňová slávnosť - novéna, ktorá vrcholí sprievodom s uctievaným obrazom. K záväzku predchodcov sa hlási aj primátor Štefan Bošnják, ktorý sa na novéne tiež zúčastňuje.

Dnes najuctievanejší obraz na Slovensku priniesol do Trnavy v šesťnástom storočí František Forgáč, ktorý sa stal neskôr ostrihomským arcibiskupom a kardinálom. Obraz je namaľovaný na dreve, neznámemu autorovi bol predlohou obraz Panny Márie v jednom z rímskych kostolov. Už v roku 1663 Trnavčania verili, že práve obraz Panny Márie Trnavskej zachránil mesto pred Turkami. Tí plienili všetky okolité mestá, len Trnavu obišli bez povšimnutia. V tom čase sa mali na obraze zjaviť krvavé slzy.

Trnavský historik, dnes 90-ročný Hadrián Radváni, je veľkým propagátorom Panny Márie Trnavskej, v prípade slzenia obrazu v roku 1663 však pripúšťa, že nie je dobre zdokumentované. O slzení pred troch storočí však podľa neho niet nijakých pochyb.

K ctiteľom Panny Márie Trnavskej patrili významní spisovatelia, hudobní skladatelia a predstavitelia spoločenského života v Trnave. Trnavčan Ladislav Szalay spomína, že keď bol študent, k najhorlivejším patril jeho spolužiak Miroslav Válek, neskorší komunistický minister kultúry.

Ťažký je život miništrantov

V poslednom čase sme svedkami nesmiernych ťažkostí, ktoré má cirkev s niektorými svojimi údmi. Ťažkosti jej teda nespôsobia už iba neveriaci, ale aj samotní veriaci, ktorí sa nechcú podriaďovať disciplíne.

Nemám tým konkrétne na mysli najnovšiu nevel'ku, no napriek tomu veľmi aktívnu odnož kresťanských strán, ktorej najvýznamnejší predstaviteľ sa jediný neváhal vysloviť za uchovanie telesných trestov. Je to pochopiteľné, lebo telesné tresty musia v určitom prostredí vytvárať nevyhnutnú súčasť duchovného života, sú preto na jednej strane výchovným prostriedkom, no na druhej strane aj nevyhnutným a radostným spetrením jednotvárneho kresťanského života. Je síce pravda, že aj v minulosti boli pomerne rozšírené, ale zväčša sa prenechávali katom a ich intelektuálne a emocionálne rovnocenným pomocníkom.

V dnešnej dobe tieto funkcie musí preberať a zabezpečovať, žiaľbohu, cirkevný úd sám, ako napríklad pán farár v Domaňovciach v okrese Levoča. Miništranta, dvanásťročného chlapca, sfackal tak, až mu vykĺbil sánku, pravdepodobne s doživotnými následkami. V cirkevnom živote ide zrejme o bežnú udalosť, lebo pán farár novinárom povedal, že vôbec nevie, prečo by sa k tomu mal vyjadrovať. Nešlo však v žiadnom prípade o dajaký

ľavý spodný hák, lebo doslova povedal: „Žiadny úder do tváre nebol. Bol úder po líci, keď toto chcete vedieť.“ To je presvedčivé vysvetlenie udalosti a nasvedčuje tomu, že chlapec nereagoval správne, keď sa v plači a v bolestiach nechal donútiť, aby doslúžil omšu namiesto toho, aby hneď oduševnene nastavil ľavé líce (o tvári tu teda skutočne nemožno hovoriť) v duchu tých najlepších kresťanských tradícií. Nemožno totiž pochybovať o tom, že druhá facka, tentoraz pravou a azda i silnejšou rukou pána farára, by mu sánku na pôvodné miesto navždy vrátila.

Rovnako zaujímavé bolo v tejto súvislosti aj vyjadrenie pána predsedu Konferencie biskupov Slovenska Františka Tondru. „To je dobrý kňaz, osobne si ešte pohovorím s pánom farárom,“ vyzdvihol s pohnutím statočný čin navonok obyčajného farára v Domaňovciach.

V Dickensovom románe Pamäti klubu Pickwickovcov opitý námorník v prístavnej krčme bodol do ramena čašníčku nožom. Pravdepodobne sa mu však na tom niečo nezдалo celkom správne, pretože na druhý deň sa do krčmy vrátil a povedal, že je ochotný na celú vec zabudnúť. Pán farár či pán biskup nijakú obdobnú slabosť neprejavili.

Štvrtok filozofa Olivera Bakoša
PRAVDA, 13.11.2008

Odborný seminár o budovaní regionálnej platformy, zameranej predovšetkým na riešenie sociálnej situácie ľudí v núdzi

V Prešove sa včera začal odborný seminár o budovaní regionálnej platformy, zameranej predovšetkým na riešenie sociálnej situácie ľudí v núdzi. Výsledkom by mal byť vznik sociálnych klubov v pôsobnosti farností na lokálnej a regionálnej úrovni.

Rádio Slovensko, 08:00, 11.11.2008

Pred rokom 1989 chodili na novénové omše do Trnavy tisícky veriacich z Trnavy aj zo širokého okolia. Po roku 1989 ich počet postupne klesal. Dnes sa v Kostole sv. Mikuláša začína ďalšia z deväťdňových slávností na počesť obrazu Panny

Márie Trnavskej. V tomto roku sa novéna koná krátko po tom, ako Kostol sv. Mikuláša vyhlásil pápež Benedikt XVI. za baziliku minor (menšiu baziliku), jednu z desiatich na Slovensku.

PRAVDA, 13.11.2008

Fico posielal cirkvám 30 miliónov

BRATISLAVA - Viac náboženstva v školách, stop sexuálnej výchove a teraz aj viac peňazí. Premiér Robert Fico (Smer) si cirkvi obchádza už od nástupu do vlády. Do konca roka by si mali prilepšiť 30 miliónmi korún (995 817). Z nich dostane 20 miliónov korún (642 550) najsilnejšia, katolícka cirkev.

Kabinet našiel peniaze v rezerve vlády, majú ich dostať biskupské úrady.

„Použijú ich spravidla na platy svojich prevádzkových pracovníkov, úhradu energií, nákup kancelárskych potrieb, pokrytie ďalších nevyhnutných služieb ako telefóny a poštovné,“ uviedol hovorca ministerstva kultúry Jozef Bednár.

Náklady štátu na cirkvi sú každý rok vyššie. Vlni stáli štát 929 miliónov korún, tento rok už 993 miliónov korún. V rozpočte na budúci rok majú zapísanú 1,120 miliardy korún.

Hoci cirkvi dostali tento rok od štátu 40 miliónov korún navyše na valorizáciu platov duchovných, stále im chýbali peniaze na prevádzku ústredí. „Duchovným ministerstvo pridalo na platy a odvody zo sumy, ktorá bola pôvodne určená na prevádzku ústredí,“ vysvetlil Bednár.

Ako opozičný politik býval Fico k cirkvám odmeraný. Ako jediný navrhoval odmenu cirkvi od štátu.

To by pre ne znamenalo, že si na seba musia zaradiť samy. Teraz im, naopak, robí drobné ústupky.

Hneď na začiatku dohodol s katolíckymi predstavenými, že nebudú naliehať na prijatie vatikánskej zmluvy o výhrade vo svedomí. Minulý týždeň im sľúbil stiahnuť z rokovania vlády Národný program ochrany sexuálneho a reprodukčného zdravia, ktorý cirkvi kritizovali. Program totiž predpokladá, že školy sa budú venovať sexuálnej výchove.

„Bol to návrh pána premiéra. Sám to navrhoval, oznámil to hneď na začiatku stretnutia,“ povedal hovorca Konferencie biskupov Slovenska Jozef Kováčik.

Fico pritom ešte pred niekoľkými týždňami označil prijatie dokumentu za kľúčové. Zdôvodňoval to tým, že na Slovensku „sexujú“ už 14- a 15-ročné deti. „Musíme k tomu pristupovať citlivo, aby sme neurážali city veriacich,“ zdôvodnil teraz odloženie

materiálu vicepremiér Dušan Čaplovič (Smer).

Naopak, na dobrej ceste je rozšírenie náboženskej výchovy. Tú Ficova vláda najprv obmedzila na jednu hodinu za dva týždne, teraz chce obnoviť pôvodný rozsah - hodinu za týždeň. „Sme ochotní rokovat,“ odkázal po šéfke tlačového odboru Andrei Stoklasovej minister školstva Ján Mikolaj (SNS).

Čo za to Ficova vláda chce? Podľa politológa Grigorija Mesežnikova je jej motiváciou hlavne to, aby veriacich odlákala opozičným pravicovým stranám, ktoré k nim majú bližšie. Katolícki biskupi dali pred poslednými parlamentnými voľbami voličom odporúčanie, aby nevolili liberálne strany. Takou je podľa politologických poučiek aj Smer.

Hovorca KBS Jozef Kováčik pripustil, že Smer môže mať aj takéto očakávania. „Nevylučujem, že Smer s tým môže počítať. Cirkev však nikdy nevstupovala do politiky,“ povedal.

Čaplovič zdôvodnil, že vláda podporuje cirkvi hlavne pre ich humanitné a sociálne zameranie. „Pomáhajú pri ošetrovaní v starobe, pri opatrovaní detí s vážnymi chorobami a podobne,“ dodal Čaplovič.

Štát prispieva cirkvám na platy duchovných, sociálne dávky, náklady spojené s výkonom bohoslužieb aj na cirkevnú administratívu. Platí okolo 3 500 duchovných a asi 540 pracovníkov biskupských úradov.

Diana Schniererová
PRAVDA, 14.11.2008

Kolko dáva štát na cirkvi
rok 2000 520 miliónov Sk
rok 2001 587 miliónov Sk
rok 2002 646 miliónov Sk
rok 2003 677 miliónov Sk
rok 2004 687 miliónov Sk
rok 2005 875 miliónov Sk
rok 2006 899 miliónov Sk
rok 2007 929 miliónov Sk
rok 2008 993 miliónov Sk
rok 2009 1,120 mld. Sk (návrh)

Mesežnikov: Premiér nevidí cirkvi ako socialista

Prečo sociálny demokrat Robert Fico udržia dobré vzťahy s cirkvami, ktoré chcel ešte pred pár rokmi odstrihnúť od štátnych peňazí? Čo za to chce? Fico v postoj k cirkvám komentuje politológ Grigorij Mesežnikov.

Aké sú vzťahy Ficovej vlády s cirkvami?

Fico v tom postupuje ako správny populista, pretože si uvedomuje, že cirkev má silné postavenie v spoločnosti. Vie, že istá časť voličov je ovplyvnená náboženským faktorom. Treba však pripomenúť, že pred voľbami sa správal k cirkvám odmerane až kriticky. Ako vládny predstaviteľ však potrebuje mať s cirkvami dobré vzťahy, aby neutralizoval svojich prípadných kritikov. Ale aj preto, aby cez ne získaval ďalších voličov. Príznačný je jeho výrok zo začiatku tohto roka, kde hovoril o štáte ako o otcovi všetkých občanov a o cirkvi ako o matke pre všetkých veriacich.

Aký bol Ficov vzťah k cirkvám ešte predtým, ako sa stal premiérom?

Jednak hovoril o odluke cirkvi od štátu. Potom hovoril, že je potrebné

inventarizovať majetok cirkví, čím živil isté proticirkevné nálady, ktoré sú príznačné skôr pre ľavicovo orientovaných voličov. Jeho formulácie boli veľmi kritické. Po voľbách sa ako predseda vlády vyjadruje oveľa umiernenjšie a demonštruje ústretovosť.

Čo teda očakáva Fico od cirkví? Podporu v ďalších voľbách?

Cirkvi sú na Slovensku silným spoločenským aktérom. Ľudia sa k nim hlásia bez ohľadu na to, aké hlboké je ich náboženské presvedčenie. Ovplyvnilo ho asi aj to, že cirkev sa v predchádzajúcich parlamentných voľbách prikláňala skôr na stranu jeho politických odporcov. Minimálne mu ide o to, aby to neutralizoval. V tejto otázke sa Fico nespráva ako sociálny demokrat, ani jeho strana z toho nevyznieva ako sociálnodemokratická. Fico demonštruje veľkú ústretovosť k cirkvi. Tu sa správa skôr ako zástupca národno-konzervatívneho prúdu. K užšej spolupráci s cirkvami obyčajne inklinujú konzervatívne strany.

(dia)
PRAVDA, 14.11.2008